

ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 17 - ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2022
ΙΖ' ΜΑΤΑΙΟΥ (ΧΑΝΑΝΑΙΑΣ)
ΦΩΤΙΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤ/ΠΟΛΕΩΣ +891

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΒΙΒΛΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Ἐπιμελητῆς ὕλης:

Πρωτοπρεσβύτερος Κων. Πλευράκης

Τ.Θ. 60060, 570 01 ΘΕΡΜΗ Τηλ. 2310 46 27 44 Fax: 46 34 55

Ἦχος πλ. δ' Ἑωινό ια'

Ἀπόστολος ΙΖ' Κυριακῆς:

Β' Κορινθίους 6,16 - 7,1

Εὐαγγέλιον:

Ματθ. 15, 21-28 (Χαναanaίας)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
ΕΝΔΕΚΑΤΟ ΕΩΘΙΝΟ

Ἰωάν. 21, 14-25.

Ὁ Χριστός, στήν τρίτη συνάντησή Του μέ τούς
Μαθητές, μετά τήν Ἀνάσταση, ἀποκαδιστᾶ τόν
Πέτρο στό ἀποστολικό ἀξίωμα.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω,

Τόν καιρό ἐκεῖνο

14 ἐφάνέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν·

ὁ Ἰησοῦς, μετὰ τὴν ἀνάστασή του,
φανερώθηκε στους μαθητές του

15 καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ·

- Σίμων Ἰωνᾶ,

ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων;

καὶ ρωτᾷ τὸ Σίμονα Πέτρο:

- Σίμων, γιέ τοῦ Ἰωνᾶ, μ' ἀγαπᾶς
περισσότερο ἀπ' ὅσο αὐτοὶ ἐδῶ;

Λέγει αὐτῷ·

- Ναί, Κύριε, σύ οἶδας ὅτι φιλω σε.

Τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Πέτρος:

- Ναί, Κύριε, Ἐσύ γνωρίζεις πώς Σ' ἀγαπῶ.

Λέγει αὐτῷ·

- Βόσκει τὰ ἀρνία μου.

Τοῦ λέει τότε: - Βόσκει τ' ἀρνία μου.

16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον·

- Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με;

Τὸν ρωτᾷ πάλι γιὰ δεύτερη φορά:

- Σίμων, γιέ τοῦ Ἰωνᾶ, μ' ἀγαπᾶς;

Λέγει αὐτῷ·

- Ναί, Κύριε, σύ οἶδας ὅτι φιλω σε.

Τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Πέτρος:

- Ναί, Κύριε, Ἐσύ γνωρίζεις πώς Σ' ἀγαπῶ.

Λέγει αὐτῷ·

- Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.

Τότε τοῦ λέει:

- Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.

17 Λέγει αὐτῷ τό τρίτον·

- Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με;

Τόν ρωτᾷε γιά τρίτη φορά:

- Σίμων, γιέ τοῦ Ἰωνᾶ, μ' ἀγαπᾷς;

Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος

ὅτι εἶπεν αὐτῷ τό τρίτον, φιλεῖς με,

καί εἶπεν αὐτῷ·

Στενοχωρήθηκε ὁ Πέτρος πού τόν ρώτησε

γιά τρίτη φορά, "μ' ἀγαπᾷς;" καί Τοῦ

ἀπαντᾷε:

- Κύριε, σύ πάντα οἶδας,

σύ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε.

- Κύριε, Ἐσύ γνωρίζεις τά πάντα, Ἐσύ

γνωρίζεις ὅτι Σ' ἀγαπῶ.

Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·

- Βόσκει τά πρόβατά μου.

Τοῦ λέει τότε ὁ Ἰησοῦς:

- Βόσκει τά πρόβατά μου.

18 Ἀμήν ἀμήν λέγω σοι,

ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτόν

καί περιεπάτεις ὅπου ἦθελες·

Σέ βεβαιώνω, ὅτι ὅταν ἦσουν νεότερος,

ἔδενες τή ζώνη σου καί πήγαινες ὅπου

ἦθελες·

ὅταν δέ γηράσης

ἐκτενεῖς τάς χειράς σου

καί ἄλλος σε ζώσει

καί οἶσει ὅπου οὐ θέλεις.

ὅταν ὁμως γεράσεις, θ' ἀπλώσεις τά χέρια

σου και ἄλλος θά σέ ζώσει και θά σέ πάει
ἐκεῖ πού δέ θέλεις.

19 **Τοῦτο δέ εἶπε**

**σημαίνων ποίῳ θανάτῳ
δοξάσει τόν Θεόν.**

Αὐτό τό εἶπε γιά νά δείξει μέ ποιόν θάνατο
θά δόξαζε τό Θεό.

Καί τοῦτο εἰπών λέγει αὐτῷ·

- Ἀκολούθει μοι.

Κι ἀφοῦ τό εἶπε αὐτό, τοῦ λέει:

- Ἀκολουθήσε με.

20 **Ἐπιστραφεῖς δέ ὁ Πέτρος**

βλέπει τόν μαθητήν,

ὄν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς

ἀκολουθοῦντα,

ὅς και ἀνέπεσεν ἐν τῷ δεῖπνῳ

ἐπί τό στήθος αὐτοῦ και εἶπε·

- Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε;

Γυρίζει τότε ὁ Πέτρος και βλέπει τό μαθητή
πού ὁ Ἰησοῦς τόν ἀγαποῦσε, νά ἀκολουθῆ -
ἐκεῖνος πού στό δεῖπνο εἶχε γείρει στό
στήθος Του και εἶχε πει: «Κύριε, ποιός εἶναι
αὐτός πού θά σέ παραδώσει;»

21 **Τοῦτον ἰδών ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ·**

- Κύριε, οὗτος δέ τί;

Ὅταν λοιπόν τόν εἶδε ὁ Πέτρος, λέει στόν

Ἰησοῦ: Κύριε, και σ' αὐτόν τί θά γίνεις;

22 **Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·**

- Ἐάν αὐτόν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι,

τί πρὸς σέ; Σύ ἀκολούθει μοι.

Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέει:

- Κι ἂν θέλω νά μέ περιμένει αὐτός ὥσπου
νά ξανάρθω, τί ἔχει νά κάνει αὐτό μέ σένα;

Ἐσύ ἀκολούθησέ με.

²³ Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος
εἰς τοὺς ἀδελφούς

ὅτι ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει:

Διαδόθηκε λοιπόν αὐτός ὁ λόγος στοὺς
ἀδελφούς ὅτι δηλαδή ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος δέν
θά πεθάνη.

καί οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς

ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει,

Ἐνῷ ὁ Ἰησοῦς δέν τοῦ εἶπε πώς δέ θά
πεθάνη,

ἀλλ' ἐάν αὐτόν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι,
τί πρὸς σέ;

ἀλλά, "Κι ἂν θέλω νά μέ περιμένει αὐτός
ὥσπου νά ξανάρθω, τί σ' ἐνδιαφέρει;"

²⁴ Οὗτος ἐστὶν ὁ μαθητῆς

ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων

καί γράψας ταῦτα

Αὐτός εἶναι ὁ μαθητῆς πού μαρτυρεῖ γιά
ὅλα αὐτά καί πού τά ἔγραψε.

καί οἶδαμεν

ὅτι ἀληθῆς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Κι ἐμεῖς ξέρουμε πώς εἶναι ἀληθινή ἡ
μαρτυρία του.

²⁵ Ἔστι δέ καί ἄλλα πολλά

ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς,

Ἰπάρχουν κι ἄλλα πολλά πού ἔκανε ὁ
Ἰησοῦς,

ἅτινα, ἐάν γράφηται καθ' ἓν,

πού, ἂν γραφοῦν ἓνα πρὸς ἓνα,

οὐδέ αὐτόν οἶμαι τόν κόσμον χωρῆσαι

οὔτε ὁ κόσμος ὁλόκληρος νομιζῶ δέ θά

χωροῦσε,

τά γραφόμενα βιβλία.

Ἀμήν.

τά βιβλία πού θά ἔπρεπε νά γραφοῦν. Ἀμήν.

Καταβασία:

Ὠδή α'. Ἦχος γ'.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος

ἐπεπόλευσε ποτέ·

ὡσεὶ τεῖχος γάρ ἐπάγη

ἐκατέρωθεν ὕδωρ

λαῶ πεζοποντοποροῦντι

καί θεαρέστως μέλποντι·

ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Μετάφραση

Ψάλλεται ἀκριβῶς μέ τόν ἴδιο τρόπο

Χέρσα θαλασσογέννητη πεδιάδα

ὁ ἥλιος ἀντίκρουσε κάποτε.

Τά νερά σταματήσαν

τείχη πάγου
 κι ἀπ' τὰ δύο τὰ μέρη
 καί ὁ λαός πεζοποροῦσε
 στό βυθό τῆς θάλασσας
 ψάλλοντας:
 Ἄς ὑμνήσωμε τό Θεό μας
 γιά τή δόξα πού ἔδειξε!

ᾠδή γ'.

Τό στερέωμα τῶν ἐπί Σοί
 πεποιθότων
 στερέωσον, Κύριε, τήν Ἐκκλησίαν,
 ἣν ἐκθήσω
 τῷ τιμίῳ Σου αἵματι.

Μετάφραση

Ψάλλεται ἀκριβῶς μέ τόν ἴδιο τρόπο

Σύ Κύριε, πού στηρίζεις
 ὅσους πιστεύουν σέ σένα,
 στερέωσε καί τήν Ἐκκλησία,
 πού ἀπόχτησες
 μέ τό τίμιο Αἷμα Σου.

ᾠδή δ'.

Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς
 ἡ ἀρετή Σου, Χριστέ·
 τῆς κιβωτοῦ γάρ προελθῶν
 τοῦ ἁγιάσματός Σου,

τῆς ἀφθόρου Μητρός,
 ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης Σου
 ὡφθης ὡς Βρέφος
 ἀγκαλοφορούμενος
 καί ἐπληρώθη τά πάντα
 τῆς Σῆς αἰνέσεως.

Μετάφραση

Ψάλλεται ἀκριβῶς μέ τόν ἴδιο τρόπο

Ἐκάλυψε τούς οὐρανοὺς
 ἡ ἀρετή Σου Χριστέ!
 Γιατί προῆλθες
 ἀπ' τήν ἀγιασμένη Κιβωτό,
 τήν ἀφθορη Μητέρα Σου,
 καί ἐμφανίστηκες
 στόν ἔνδοξο Ναό Σου
 ὡς βρέφος στήν ἀγκάλη της!
 Ὁ κόσμος ὅλος Σέ δοξολόγησε!

ᾠδή ε'.

ᾠς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς
 ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν
 ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον,
 «ὦ τάλας, ἐβόα, ἐγώ!
 πρό γάρ εἶδον σωματούμενον Θεόν
 φωτός ἀνεσπέρου
 καί εἰρήνης δεσπόζοντα».

Ὦδὴ στ'.

Ἐβόησέ Σοι ἰδὼν ὁ Πρέσβυς
 τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν σωτήριον,
 ὃ λαοῖς ἐπέστη
 ἐκ Θεοῦ, Χριστέ, Σὺ Θεός μου.

Μόλις ὁ πρεσβύτης,
 εἶδε μπροστά του
 τὴ σωτηρία πού στούς λαούς
 ὁ Θεός ἔστειλε
 Σοῦ εἶπε, Χριστέ,
 Σέ εἶσ' ὁ Θεός μου!

Ὦδὴ ζ'.

Σέ, τὸν ἐν πυρί δροσίσαντα
 Παῖδας θεολογήσαντας
 καί Παρθένω ἀκηράτῳ
 ἐνοικίησαντα,
 Θεόν Λόγον ὑμνοῦμεν
 εὐσεβῶς μελωδοῦντες·
 εὐλογητός ὁ Θεός,
 ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετάφραση

Ψάλλεται ἀκριβῶς μέ τὸν ἴδιο τρόπο

Ἐσένα, πού μέ τὴ φωτιά
 ἐδρόσισες
 τοῦ νεαροῦς πού ἐθεολόγησαν

καί πού στήν Ἄγνή Παρθένα
 ἑκατοίκησες,
 τό Θεό Λόγο, ὕμνοῦμε
 καί ψάλλομε μέ εὐλάβεια:
 Σοῦ πρέπει νά εὐλογῆσαι,
 Θεέ τῶν Πατέρων μας!

Ὡδή η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
 καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.

Αστέκτω πυρί ἐνωθέντες
 οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαί,
 τῇ φλογί δέ μή λωθηθέντες
 θεῖον ὕμνον ἔμελπον·
 Εὐλογεῖτε πάντα τά ἔργα τόν Κύριον
 καί ὑπερυψοῦτε
 εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ
 Φωτός...

Ἡ Τιμιωτέρα

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τόν Κύριον
 καί ἠγαλλίασε τό πνεῦμά μου
 ἐπί τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ
 καί ἐνδοξοτέραν
 ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ·
ἰδοὺ γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός
καὶ ἅγιον τό ὄνομα αὐτοῦ
καὶ τό ἔλεος αὐτοῦ
εἰς γενεάν καὶ γενεάν
τοῖς φόβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ·
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων
καὶ ὕψωσε ταπεινούς·
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν·
καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους,
καθὼς ἐλάλησεν
πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ

ἕως αἰῶνος.

Ὡδή 9'. Καταβασία.

Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς
πάντων τῶν Χριστιανῶν,
σκέπε, φρούρει, φύλαττε
τούς ἐλπίζοντας εἰς Σέ.

Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι
τύπον κατίδωμεν, οἱ πιστοί·
πᾶν ἄρσεν, τό τήν μήτραν διανοῖγον,
ἅγιον Θεῶ·
διό πρωτότοκον Λόγον,
Πατρός ἀνάρχου Υἱόν,
πρωτοτοκούμενον Μητρί
ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν!

Στοῦ Νόμου τή σκιά
καί τό γράμμα
ἄς διακρίνωμε ἓνα τύπο, πιστοί!
«Κάθε ἀρσενικό
πού πρωτο ἀνοίγει τή μήτρα
εἶναι ἅγιο! Ἀνήκει στό Θεό!»
Γι' αὐτό τόν Πρωτότοκον Λόγον,
τοῦ Ἄναρχου Πατέρα τό Γιό
πού τόν γεννᾷ πρωτότοκο μητέρα
πού δέ γνωρίζει ἄνδρα, μεγαλύνο-
με!

Ἐξαποστειλᾶριον ια'

Μετά τήν θείαν ἔγερσιν
 τρίς τῷ Πέτρῳ· Φιλεῖς με;
 πυθόμενος ὁ Κύριος,
 τῶν ἰδίων προβάτων
 προβάλλεται ποιμενάρχην·
 ὅς ἰδὼν ὃν ἠγάπα
 ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενον
 ἤρετο τόν Δεσπότην·
 οὗτος δέ τί;
 Ἐάν θέλῳ, ἔφησε, μένειν τοῦτον
 ἕως καί πάλιν ἔρχομαι,
 τί πρός σέ, φίλε Πέτρε;

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου Τοῖς Μαθηταῖς

Ποιμαντικῶς ὠδήγησας,
 πρὸς νομάς εὐσεβείας,
 τὸ τοῦ Κυρίου ποιμνιον, πάνσοφε, Ἱεράρχα,
 ἀποδιώξας ὡς θῆρας,
 πᾶσαν αἵρεσιν· ὅθεν,
 νῦν ἐποπτεύεις, ἰλεως,
 καὶ ἡμᾶς οὐρανόθεν, ὡς παρεστῶς,
 μετὰ τῆς Πανάγνου καὶ Θεοτόκου,
 τῷ θρόνῳ τῆς Θεότητος,
 παμμακάριστε Πάτερ.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον

Τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος,
 οὐκ ἐκστάς ἀπορρήτως,
 δι' ἄκραν ἀγαθότητα,

ἐκ Παρθένου γεννᾶται
καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος,
τοῦτον δὲ ἐν ἀγκάλαις,
Συμεὼν ὑποδέχεται,
ἅμα τε ὁ Πρεσβύτες, καὶ Γηραῖά,
ἀνθρωπολογήσαντο ὡς Δεσπότη,
ἐν ᾧ καὶ προεμήνουσιν,
τὴν βροτῶν σωτηρίαν.

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΙΑ΄

Ἦχος πλ. δ΄

Φανερῶν ἑαυτὸν
τοῖς μαθηταῖς Σου, Σωτήρ,
μετὰ τὴν ἀνάστασιν,
Σίμωνι δέδωκας
τὴν τῶν προβάτων νομὴν,
εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν
τὴν τοῦ ποιμαίνειν φροντίδα αἰτῶν.
Διὸ καὶ ἔλεγες·
- Εἰ φιλεῖς με, Πέτρε,
ποιμαίνε τὰ ἄρνια μου,
ποιμαίνε τὰ πρόβατά μου.
Ὁ δὲ εὐθὺς ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον
περὶ τοῦ ἄλλου μαθητοῦ ἐπυνθάνετο.
ὣν ταῖς πρεσβείαις, Χριστέ,
τὴν ποιμνὴν Σου διαφύλαττε
ἐκ λύκων λυμαιομένων αὐτήν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον**Ἦχος πλ. δ΄**

Εξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὐσπλαγγνος,
 ταφήν κατεδέξω τριήμερον,
 ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσεις τῶν παθῶν,
 ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν,
 Κύριε, δόξα Σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Φωτίου**Ἦχος δ΄.**

Ως τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπος
 καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλος,
 τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων ἰκέτευε Φώτιε,
 εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι
 καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. α΄.**Τόν συνάναρχον Λόγον.**

Τῆς σοφίας ἐκφάντωρ
 λαμπρός γενόμενος
 Ὁρθοδοξίας ἐδείχθης
 θεοπαγῆς προμαχῶν
 τῶν πατέρων καλλονή
 Φώτιε μέγιστε
 σύ γάρ αἰρέσεων δεινῶν,
 στηλιτεύεις τὴν ὀφρύν
 Ἐώας τό θεῖον σέλας,
 τῆς Ἐκκλησίας λαμπρότης
 ἣν διατήρει Πάτερ ἄσειστον.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος α'

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε·
 ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς
 δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.
 Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε,
 δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις
 τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
 χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κοντάκιον. Ἦχος α'

Ομήτραν παρθενικὴν
 ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου,
 καὶ χεῖρας τοῦ Συμεῶν
 εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε,
 προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς
 Χριστέ ὁ Θεός.
 Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις
 τὸ πολίτευμα,
 καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας,
 ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ο Θεός, ὁ Ἅγιος,
 ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος,
 ὁ τρισαγίῳ φωνῇ
 ὑπὸ τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος

καί ὑπό τῶν Χερουβείμ δοξολογούμενος
καί ὑπό πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος·
ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος
εἰς τό εἶναι παραγαγών τά σύμπαντα·
ὁ κτίσας τόν ἄνθρωπον
κατ' εἰκόνα Σήν καί ὁμοίωσιν
καί παντί Σου χαρίσματι κατακοσμήσας·
ὁ διδούς αἰτοῦντι σοφίαν καί σύνεσιν
καί μή παρορῶν ἁμαρτάνοντα,
ἀλλά θέμενος ἐπί σωτηρίᾳ μετάνοιαν·
ὁ καταξιώσας ἡμᾶς,
τούς ταπεινούς καί ἀναξίους δούλους Σου
καί ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης
τοῦ ἀγίου Σου θυσιαστηρίου
καί τήν ὀφειλομένην Σοι προσκύνησιν
καί δοξολογίαν προσάγειν·
Αὐτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καί ἐκ στόματος ἡμῶν
τῶν ἁμαρτωλῶν
τόν τρισάγιον ὕμνον
καί ἐπίσκεψαι ἡμᾶς
ἐν τῇ χρηστότητί Σου.
Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον·
ἀγίασον ἡμῶν τάς ψυχάς καί τά σώματα
καί δός ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν Σοι
πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν,

πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων,

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν
καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός...

Ο ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Θεός, Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν!

Εὐλογημένος εἶ,
ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου,
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ,
πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Δύναμις.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΚΑΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

[Ἀναγινώσκεται καὶ στήν Ἀκολουθία τοῦ
Εὐαγγελίου ὡς Δ' Ἀπόστολος]

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμός 75.

Εὕξασθε καὶ ἀπόδοτε
Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα, 6,16 - 7,1.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΜΕ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ ΚΕΦΑΛΗ ΚΑΙ
ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ,
ΕΙΝΑΙ Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΖΩΝΤΑΝΟΥ ΘΕΟΥ
ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΓΗ

Ἡ εἰκόνα τοῦ οἰκοδομήματος τοῦ ναοῦ ὡς χαρακτηριστικοῦ συμβόλου τῆς Ἐκκλησίας - σώματος τοῦ Χριστοῦ - δείχνει τὴν σχέση τῶν χριστιανῶν μετὰ τὸ Χριστό καὶ μεταξύ τους καὶ τὴν θέση τους μέσα στὸν κόσμον ἔναντι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καὶ μάλιστα ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἁμαρτία. Χαρακτηριστικὲς εἶναι οἱ φράσεις «ὕμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζώντος», «ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε» καὶ «καθαρίσωμεν ἑαυτούς».

Ἀδελφοί,

¹⁶ ὕμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζώντος,
καθὼς εἶπεν ὁ Θεός,

Ἀδελφοί ἐσεῖς εἶστε ναὸς τοῦ

ζωντανοῦ Θεοῦ, ὅπως ὁ ἴδιος εἶπε:

ὅτι ἐνοιχήσω ἐν αὐτοῖς

καί ἐμπεριπατήσω,
καί ἔσομαι αὐτῶν Θεός
καί αὐτοί ἔσονται Μοι λαός.

Θά κατοικήσω ἀνάμεσά τους καί
θα πορεύωμαι μαζί τους. Θά εἶμαι
Θεός τους κι αὐτοί θά εἶναι λαός
Μου.

17 Διό ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν
καί ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος,
καί ἀκαθάρτου μή ἄπτεσθε

Γι' αὐτό ὁ Κύριος λέει: Φύγετε
μακριά ἀπ' αὐτούς καί ξεχωρίστε.

Κἀγώ εἰσδέξομαι ὑμᾶς

18 καί ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα
καί ὑμεῖς ἔσεσθέ Μοι
εἰς υἱούς καί θυγατέρας,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Μήν ἀγγίζετε ἀκάθαρτο πρᾶγμα κι
Ἐγώ θά σᾶς δεχθῶ. Θά εἶμαι γιά
σᾶς ὁ Πατέρας κι ἐσεῖς θά εἴσθε
γιοί καί θυγατέρες Μου, λέει ἀκόμα
ὁ παντοκράτορας Κύριος.

7,1 Ταύτας οὖν ἔχοντες
τάς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί,
καθαρίσωμεν ἑαυτούς
ἀπό παντός μολυσμοῦ

σαρκός και πνεύματος,
ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην
ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἄφοῦ λοιπόν, ἀγαπητοί μου, ἔχουμε
αὐτές τίς ὑποσχέσεις, ἅς
καθαρίσουμε τούς ἑαυτούς μας ἀπό
κάθε τί πού μολύνει τό σῶμα και
τήν ψυχή. Ἄς ζήσωμε μιᾶ ἁγία ζωή
μέ φόβο Θεοῦ.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμός 94.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.
ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Προφθάσωμεν τό πρόσωπον Αὐτοῦ
ἐν ἐξομολογήσει
και ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν Αὐτῷ.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ὅτι Αὐτοῦ ἐστίν ἡ θάλασσα
και Αὐτός ἐποίησεν αὐτήν
και τήν ξηράν αἱ χεῖρες Αὐτοῦ ἔπλασαν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΙΖ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΜΑΤΘΑΙΟΥ 15,21-28.

Η ΠΙΣΤΗ ΤΗΣ ΧΑΝΑΝΑΙΑΣ

Ὁ Χριστός μέ κατάλληλο παιδαγωγικό τρόπο προετοιμάζει τούς μαθητές Του γιά τήν οἰκουμενικότητα τῆς ἀποστολῆς τους. Σέ πρώτη φάση-ἄσκηση τούς ἀποστέλλει μέσα στά ὅρια τῆς Παλαιστίνης μόνο πρός τόν ἰσραηλιτικό λαό. Στήν κατάλληλη στιγμή ὅμως, μετά τήν ἀνάστασή Του, ἡ ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νά ολοκληρωθῆ στήν δεύτερη ὀριστική φάση της, πρός «τόν κόσμον ἅπαντα». Συγχρόνως, μέ τό θαῦμα τῆς θυγατρὸς τῆς Χαναanaίας, προβάλλεται ἡ δύναμη τῆς προσευχῆς τῆς μάνας καί ἡ εὐκολία μέ τήν ὁποία μπορεῖ ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ νά λυτρώσῃ καί τούς εἰδωλολάτρες, ἐνώ τό ζητούμενο, ἡ βασική προϋπόθεση εἶναι ἡ ζωντανή πίστη.

21 **Τῷ καιρῷ ἐκείνω, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τά μέρη Τύρου καί Σιδῶνος.**

Ἐκεῖνο τόν καιρό ἦλθε ὁ Ἰησοῦς στήν περιοχὴ τῆς Τύρου καί τῆς Σιδῶνας.

22 **Καί ἰδοὺ γυνή Χαναanaία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἐκραύγασεν Αὐτῷ λέγουσα:**

Τότε μιά γυναίκα Χαναanaία ἀπὸ τά μέρη ἐκεῖνα, βγῆκε καί Τοῦ φώναξε

δυνατά:

- Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱέ Δαυΐδ·
ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.

Ἐλέησέ με, Κύριε, Υἱέ τοῦ Δαβίδ. Ἡ
θυγατέρα μου βασανίζεται ἄσχημα
ἀπό τό δαίμονα.

²³ Ὁ δέ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον.

Αὐτός δέν τῆς ἀπάντησε οὔτε λέξη.

Καί προσελθόντες οἱ μαθηταί Αὐτοῦ
ἠρώτων Αὐτόν λέγοντες:

- Ἀπόλυσον αὐτήν,

ὅτι κράζει ὄπιθεν ἡμῶν.

Τόν πλησίασαν τότε οἱ μαθητές
Του καί Τόν παρακαλοῦσαν: Κάνε
της τή χαρη πού ζητᾶ καί ἄφησέ
την νά φύγη, γιά νά μή μᾶς
ἀκολουθεῖ καί φωνάζη πίσω μας.

²⁴ Ὁ δέ ἀποκριθεῖς εἶπεν·

- Οὐκ ἀπεστάλην

εἰς μή εἰς τά πρόβατα

τά ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.

Κι Αὐτός ἀποκρίθηκε: Δέ
στάλθηκα γιά τούς ἄλλους παρά
μόνο γιά τά χαμένα πρόβατα τοῦ
ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.

²⁵ Ἡ δέ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν Αὐτῷ

λέγουσα - Κύριε, βοήθει μοι.

Αυτή ὁμως ἤλθε καί Τόν προσκύνησε λέγοντας: Κύριε, βοήθησέ με.

²⁶ Ὁ δέ ἀποκριθεὶς εἶπεν·

- Οὐκ ἔστι καλόν

λαθεῖν τόν ἄρτον τῶν τέκνων
καί βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

Τότε Αὐτός τῆς ἀποκρίθηκε: Δέν εἶναι σωστό νά πάρη κανεὶς τό ψωμί τῶν παιδιῶν καί νά τό πετάξῃ στά σκυλιά.

²⁷ Ἡ δέ εἶπε· - ναί, Κύριε,

καί γάρ τά κυνάρια ἐσθίει
ἀπό τῶν ψιγίων τῶν πιπτόντων
ἀπό τῆς τραπέζης τῶν κυρίων
αὐτῶν.

Κι αὐτή εἶπε: - Ναί, Κύριε, ἀλλά
καί τά σκυλιά τρῶνε ἀπό τά
ψίχουλα πού πέφτουν ἀπό τό
τραπέζι τῶν κυρίων τους.

²⁸ Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς

εἶπεν αὐτῇ·

- ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις!
Γεννηθήτω σοι ὡς θέλεις.

Τότε ὁ Ἰησοῦς τῆς ἀπάντησε:

Μεγάλη είναι ἡ πίστη σου,
 γυναίκα! Ἄς γίνῃ ὅπως τό θέλεις.
 Καί ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς
 ἀπό τῆς ὥρας ἐκεῖνης.
 Κι ἀπό ἐκεῖνη τήν ὥρα
 γιατρεύτηκε ἡ θυγατέρα της.

**Ἀλληγορική ἐρμηνεία
 τοῦ αἰτήματος τῆς Χαναanaίας
 μέ τούς σαρκικούς πειρασμούς:**

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.
Τήν Χαναanaίαν ζηλώσασα ψυχή μου,
 ὀπίσω κολλήθητι,
 Χριστοῦ καί κράζε συχνῶς·
 Ἐλέησόν με, ὦ Δέσποτα, παῖδα οὐκ ἔχω
 δαιμονιώσαν, σάρκα δέ ἄτακτον·
 δίωξον τήν πύρωσιν, ἐκ ταύτης δέομαι,
 καί καταπαύσας τά ἄτακτα,
 τῶν σκιρτημάτων,
 νεκράν τῷ φόβῳ Σου ἀποτέλεσον,
 ταῖς ἰκεσίαις τῆς ἀχράντως Σε,
 συλλαβούσης Χριστέ καί τεκούσης Σε,
 καί τῶν πάντων Ἁγίων,
 Εὐεργέτα πολυέλεε. (Παρακλητική, Δευτέρ

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ
 ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΦΩΤΙΟΥ**

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμός 48.

Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν
καί ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τά ἔθνη.

Πρός Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τό ἀνάγνωσμα. (7,26 - 8,2.)

Ἡ ἱερωσύνη τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀνώτερη ἀπό
τήν ἱερωσύνη τῶν Ἰουδαίων.

Τό μεγαλειώδες ἱερατικό ἔργο τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἰησοῦς εἶναι ὁ οὐσιαστικός ἱερουρ-
γός τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ περικοπή αὐτή, πού προβάλλει τό ἱερατικό
ἔργο τοῦ Χριστοῦ καί τήν ἱερωσύνη Του, ἀναγινώ-
σκεται στή μνήμη ἁγίων Ἱεραρχῶν, ὡς Βιβλικό ἐ-
γκώμιο καί ἔπαινός τους. Θέλει νά πῆ: Νά ἓνας Ἐ-
πίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας πού κατενόησε τό ὑπό-
δειγμα τοῦ μόνου Ἀρχιερέως Χριστοῦ καί ἀφιέρω-
σε τή ζωή καί τό ἔργο του στήν μίμηση τοῦ παρα-
δείγματός Του, δηλαδή αὐτοθυσιάστηκε γιά τή
σωτηρία τοῦ ποιμνίου του.

Ἀδελφοί,

7,26ποιουῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς,

Ἀδελφοί, τέτοιος ἀρχιερέας μᾶς χρειάζοταν
ὄσιος, ἄκακος, ἀμίαντος,

ἅγιος, ἄκακος, ἀψεγάδιαστος,

κεχωρισμένος ἀπό τῶν ἀμαρτωλῶν

χωρίς σχέση μέ τήν ἀνθρώπινη Ἄμαρτία
καί ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος,

ὁ Ὅποιος ἀνέβηκε πάνω ἀπό τά οὐράνια.

27 Ὅς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην,
ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς,

Αὐτός δέν ἔχει ἀνάγκη, καθημερινά ὅπως οἱ
ἄλλοι ἀρχιερεῖς,

πρότερον ὑπέρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν
θυσίας ἀναφέρειν,

ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ·

νά προσφέρῃ θυσίες, πρῶτα γιά τίς δικές
Του ἁμαρτίες κι ὕστερα γιά τίς ἁμαρτίες τοῦ
λαοῦ.

τοῦτο γάρ ἐποίησεν ἐφάπαξ
ἑαυτόν ἀνενέγκας.

Αὐτό τό ἔκανε μιά γιά πάντα,
προσφέροντας τόν ἴδιο τόν Ἐαυτό Του.

28 Ὁ νόμος γάρ ἀνθρώπους καθίστησιν
ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν,

Ὁ νόμος ἐγκαδιστᾶ ἀρχιερεῖς, ἀνθρώπους μέ
ἀτέλειες.

ὁ λόγος δέ τῆς ὀρκωμοσίας
τῆς μετά τόν νόμον

Τά λόγια ὅμως τοῦ ὄρκου,
ὁ ὅποιος δόθηκε μετά τό νόμο,

υἱόν εἰς τόν αἰῶνα τετελειωμένον.

ἐγκαδιστοῦν τόν Υἱό, πού εἶναι καί
παραμένει αἰώνια τέλειος¹.

---

¹ Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν καί οὐ μή
ἀθετήσῃ αὐτήν· Σύ Ἱερεὺς εἰς τόν αἰῶνα κατὰ τήν τάξιν
Μελχισεδέκ.

- 8,¹ **Κεφάλαιον δέ ἐπί τοῖς λεγομένοις,**
τοιούτον ἔχομεν ἀρχιερέα,
 Τό βασικό στοιχείο τῶν ὄσων εἶπαμε εἶναι
 πώς ἐμεῖς ἔχουμε Ἀρχιερέα τέτοιον,
Ὅς ἐκάθισεν
ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης
ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 πού ἀνέβηκε στά οὐράνια καί κάθεται στά
 δεξιά τῆς μεγαλωσύνης τοῦ Θεοῦ.
- 2 **τῶν Ἁγίων λειτουργός**
καί τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς,
 Ὅς ἀρχιερέας ὑπηρετεῖ στά Ἅγια τῶν
 Ἁγίων καί στήν ἀληθινή Σκηνή τοῦ
 Μαρτυρίου,
ἦν ἔπηξεν ὁ Κύριος καί οὐχ ἄνθρωπος.
 τήν ὁποία δέν ἔστησε ἄνθρωπος, ἀλλά ὁ
 Θεός.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος α'. Ψαλμός 36.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν
 καί ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ο νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ
 καί οὐχ ὑποσκελισθήσεται
 τά διαθήματα αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην 10,9-16.

Ἡ μοναδική πύλη τῆς σωτηρίας – τῆς Ἐκκλησίας – τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ Χριστός. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Καλός Ποιμὴν πού θυσιάζεται γιὰ τὰ πρόβατα.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ μάντρα καὶ ἡ ποιμνὴ τοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἱεροὶ ποιμένες εἶναι οἱ ἐκπρόσωποι Του. Ἔργο καὶ εὐθύνη τους εἶναι ἡ σύναξη καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν λογικῶν προβάτων. Αὐτούς ὅμως, πού ἐπιλέγει καὶ ἀναδεικνύει ἐκπροσώπους Του, τούς περνᾷ μέσα ἀπο τὴν δική Του προσωπική παιδαγωγία καὶ τὸν ἔλεγχο καὶ ἔχουν τὴν αὐθεντικότητα τῆς ἐκπρόσωπότητός Του.

Οἱ πιστοί, τὰ λογικά πρόβατα, πρέπει νά προσέχουν διότι ὑπάρχουν βέβαια οἱ ἄξιοι ποιμένες, ἀληθινοὶ ἐκπρόσωποι τοῦ Χριστοῦ, πού θυσιάζονται γιὰ τὴν διαποιμάνση καὶ τὴν ἀσφαλῆ φύλαξη τῶν προβάτων, ὑπάρχουν ὅμως καὶ οἱ κλέφτες – οἱ λύκοι, τὰ ὄργανα τοῦ Σατανᾶ – πού φθείρουν τὴ μάντρα γιὰ δικό τους ὄφελος καὶ σκορπίζουν τὰ πρόβατα.

Ἡ σπουδαιότητα τῆς σωτηρίας μας! Ὁ Χριστός εἶναι ὁ μοναδικός Σωτῆρας, ἡ μοναδική πύλη σωτηρίας. Μόνο ἀπὸ Αὐτόν θά σωθοῦμε. Δέ μπορεῖ νά σωθῆ κανεὶς περνώντας ἀπὸ ἄλλη πόρτα. Ἡ εἴσοδος ὅμως ἔχει τίς δυσκολίες τῆς, τὸν ἔλεγχό τῆς.

Αὐτός πού θά περάση πρέπει νά δείξη αὐτά πού τοῦ ζητᾶ ἡ πύλη - ὁ Χριστός - νά ἀρνηθῆ τόν ἑαυτό του, νά ἀποδεχθῆ τό σταυρό του, νά ἐγκολπωθῆ τό θέλημα καί τό νοῦ τοῦ Χριστοῦ καί νά Τόν ἀκολουθήσῃ ὑπακούοντας πειθαρχικά ὡς στρατιώτης στόν στρατηγό στά κελεύσματά του. Ἐκεῖνος ὁμως πού ἀποφεύγει νά ζοριστῆ στόν ἔλεγχο μπαίνοντας κρυφά ἀπό ἄλλο μέρος καί ἀποφεύγοντας τήν πύλη δέν εἶναι εἰλικρινής, ἔχει κακό σκοπό, εἶναι κλέφτης καί μπαίνει γιά νά ζημιώσῃ καί νά κάνῃ κακό στή μάντρα. Αὐτοί εἶναι οἱ αἰρετικοί καί οἱ αἰρεσιάρχες καί οἱ ἀσυνείδητοι, πού γίνονται ποιμένες γιά τό δικό τους συμφέρον καί ὄχι γιά νά διακονήσουν τά λογικά πρόβατα τῆς ποιμνης τοῦ Χριστοῦ.

Εἶπεν ὁ Κύριος·

Εἶπε ὁ Κύριος·

9 Ἐγώ εἶμι ἡ θύρα·

δι' Ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται

Ἐγώ εἶμαι ἡ θύρα· ὅποιος περάσει ἀπό Μένα
θά βρῆ σωτηρία

καί εἰσελεύσεται καί ἐξελεύσεται

καί νομήν εὕρήσει.

καί θά μπαίνη καί θά βγαίνη καί θά βρίσκῃ
βοσκή.

10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται

εἰ μή ἵνα κλέψῃ

καί θύσῃ καί ἀπολέσῃ·

Ὁ κλέφτης δέν ἔρχεται παρά μόνο γιά νά

κλέψῃ, νά σφάξῃ καί νά ἐξολοθρέψῃ·
 Ἐγὼ ἤλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι
 καί περισσόν ἔχωσιν.

Ἐγὼ ὅμως ἤρθα γιά νά ἔχουν τά πρόβατά
 Μου ζωὴ καί μάλιστα ζωὴ περίσσια.

11 Ἐγὼ εἶμι ὁ Ποιμὴν ὁ καλός.

Ἐγὼ εἶμαι ὁ Καλός Ποιμένας·

Ὁ ποιμὴν ὁ καλός
 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν
 ὑπὲρ τῶν προβάτων·

Ὁ καλός ποιμένας θυσιάζει τὴ ζωὴ του γιά
 χάρη τῶν προβάτων.

12 ὁ μισθωτός δέ καί οὐκ ὢν ποιμὴν,
 οὐδ' οὐκ εἰσὶ τά πρόβατα ἴδια,

Ὁ μισθωτός ὅμως πού δέν εἶναι ὁ βοσκός
 καί τά πρόβατα δέν εἶναι δικά του,

θεωρεῖ τόν λύκον ἐρχόμενον
 καί ἀφήσιν τά πρόβατα καί φεύγει·

βλέπει τό λύκο νά ἔρχεται καί ἀφήνει τά
 πρόβατα καί φεύγει·

καί ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτά
 καί σκορπίζει τά πρόβατα.

ἔτσι ὁ λύκος τ' ἀρπάζει καί τά διασκορπίζει.

13 Ὁ δέ μισθωτός φεύγει,

ὅτι μισθωτός ἔστι

καί οὐ μέλει αὐτῷ περί τῶν προβάτων.

Ὁ μισθωτός φεύγει γιὰτί εἶναι μισθωτός
 καί δέν τόν νοιάζει γιά τά πρόβατα.

14 Ἐγὼ εἶμι ὁ Ποιμὴν ὁ καλός

καί γινώσκω τά Ἐμά

Ἐγώ εἶμαι ὁ καλός βοσκός καί γνωρίζω τά
πρόβατα πού εἶναι δικά Μου

καί γινώσκομαι ὑπό τῶν Ἐμῶν

καί τά δικά Μου Μέ ἀναγνωρίζουν,

15 **καθώς γινώσκει Με ὁ Πατήρ**

κἀγώ γινώσκω τόν Πατέρα

ὅπως Μέ ἀναγνωρίζει ὁ Πατέρας

κι Ἐγώ ἀναγνωρίζω τόν Πατέρα:

καί τήν ψυχὴν Μου τίθημι

ὑπέρ τῶν προβάτων.

καί θυσιάζω τή ζωὴ Μου γιά χάρη τῶν
προβάτων.

16 **Καί ἄλλα πρόβατα ἔχω,**

ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐτῆς ταύτης:

Ἐχω κι ἄλλα πρόβατα,

πού δέν ἀνήκουν σ' αὐτή τή μάντρα:

κἀκεῖνά Με δεῖ ἀγαγεῖν

πρέπει κι ἐκεῖνα νά τά ὀδηγήσω.

καί τῆς φωνῆς Μου ἀκούσουσι

καί γενήσεται μία ποιμνὴ, εἷς ποιμὴν.

Θά γνωρίσουν τή φωνή Μου καί θά γίνουν
ἓνα ποιμνιο μέ ἓνα Ποιμένα.